

ТАЧКА 4 б)

ПРЕДЛОГ

Савет Универзитета у Крагујевцу на основу члана 65. а у вези са чланом 57. и чланом 58. Статута Универзитета у Крагујевцу (број 89 од 15.01.2010. године - пречишћен текст) и у складу са члановима 9. и 10. Правилника о критеријумима за доделу титуле почасног доктора, признања и награда Универзитета у Крагујевцу, на седници одржаној 07. децембра 2010. године, донео је

О Д Л У К У **о додели титуле почасног доктора**

I На иницијативу Колегијума Универзитета у Крагујевцу и Ректора Универзитета у Крагујевцу, академском вајару **Николи Коки Јанковићу**, због изузетног уметничког доприноса у овој уметничкој области, као и развоју Универзитета у Крагујевцу додељује се **титула почасног доктора Универзитета у Крагујевцу**.

II Датум свечане промоције Николе Коке Јанковиће у почасног доктора Универзитета у Крагујевцу биће накнадно одређен.

Образложење

Колегијум Универзитета у Крагујевцу и Ректор Универзитета у Крагујевцу, покренули су иницијативу и Сенату Универзитета у Крагујевцу упутили предлог да се Николи Коки Јанковићу, академском вајару, због изузетног уметничког доприноса у овој уметничкој области, као и развоју Универзитета у Крагујевцу, додели титула почасног доктора Универзитета у Крагујевцу.

Сенат Универзитета је на седници одржаној 25.11.2010. године, разматрао иницијативу и донео Одлуку о утврђивању предлога да се Николи Коки Јанковићу, академском вајару додели титула почасног доктора Универзитета у Крагујевцу.

Савет Универзитета је разматрао иницијативу и Одлуку Сената о утврђивању предлога да се Николи Коки Јанковићу, академском вајару, додели титула почасног доктора и одлучио као у изреци.

САВЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

Број: _____/____

Дана: 07. децембра 2010. године

К р а г у ј е в а ц

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

Проф. др Александра Јанковић

Доставити:

- Архиви
- Ректору Универзитета
- Сектору за међууниверзитетску и међународну сарадњу

Образложење

Никола Кока Јанковић, академски вајар, рођен је у Крагујевцу децембра 1926. године.

Основну школу и гимназију завршио је у родном граду.

Академију за ликовне уметности завршио је у Београду 1950. године, у класи професора Лојзета Долинара и Сретена Стојановића, код кога је, две године касније, завршио и постдипломске студије.

Кока Јанковић ради, пре свега, у бронзи, а у свом опусу обухватио је све области скулптуре: портрет, ситну пластику, споменичку скулптуру, плакете и медаље.

Своје прво излагање имао је на Петој изложби Удружења ликовних уметника Србије, 1947. године.

Имао је више самосталних и групних изложби.

У Србији је самостално излагао: у Београду 1975., 1988. и 2003. године, у Новом Саду и Крушевцу 1988., у Деспотовцу 1997., у Крагујевцу и Ужицу 2007. године.

Самостално је излагао и у Берлину 1986., Клајнзасену 1997. и у Скопљу у Македонској Академији наука и уметности 2003. године.

Учествовао је на групним изложбама у готово свим већим градовима бивше Југославије.

Групно је излагао: у Будимпешти 1965. године, Букурешту 1966., Прагу и Братислави 1969., Лондону 1970. и Единбургу 1987. године.

Академик Никола Кока Јанковић добитник је већег броја награда: награде УЛУС-а Златно лето 1962. године; II награде за бисту Лази Костићу у Сомбору 1962.; II награде за споменик Борису Кидричу у Београду 1963.; награде за скулптуру Уметничке колоније Ечка 1966.; II награде за бисту Миленгија Поповића у Београду 1973.; II награде за бисту Драгојла Дудића у Београду 1981.; награде УЛУС-а за ситну пластику 1982.; II награде за Споменик палим родољубима на Теразијама 1983. године.

Коки Јанковићу је 2003. године додељена Вукове награда за животно дело културно просветне заједнице Србије).

Вајарска дела Николе Коке Јанковића, постављена у градовима бивше Југославије, као што су : споменик Борису Кидричу, споменик Николи Тесли у Крушевцу, Споменик палим родољубима на Теразијама у Београду и споменик Доситеју Обрадовићу у Новом Саду, и данас кресе места и обележавају време, гардове и личности, којима су посвећени.

Нажалост, време, људи и догађаји последњих деценија, уништили су споменике Доситеју Обрадовићу у Приштини и Алекси Шантићу у Мостару, али је уметност и значај уметничког набоја Коке Јанковића преживео у њиховом поновном вајању, према сачуваним скицама уметника. Тако Мостар, од 2002. године, поново краси споменик Алекси Шантићу, а споменик Доситеју Обрадовићу из Приштине налази се у Смедереву.

Никола Кока Јанковић је, свом родном граду, подарио више уметничких дела: рељеф за врата Музеја „21. октобар” у Шумарицама, споменик Јоакиму Вујићу, зачетнику позоришне уметности у модерној Србији, војводи Радомиру Путнику и спомен-бисту Николи Тесли на Машинском факултету Универзитета у Крагујевцу.

Они данас подсећају Крагујевац на оно што је био и оно што јесте: престони град у коме је поникла модерна Србија, са првим државним институцијама, као и институцијама које су темељ писмености и културе; место у коме су се рађали и из кога су командовали војевањем за слободу највећи синови Србије; жртвеник коме су положили животе невини страдалници у Шумарицама и срце Шумадије који је, још с почетка 19. века, своју будућност препознао у наунотехнолошком развоју.

Зато му, доделом титуле Почасног доктора Универзитета у Крагујевцу, Универзитет, Крагујевац и Крагујевчани симболично вајају темеље на којима га волимо, препознајемо и по којима чемо га памтити.